

נר ה' נשמת אדם

העלון מוקדש לעילוי נשמת האשה הכשרה נעימה בת חביבה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.

זמני כניסת ויציאת השבת

מוצ"ש ר"ת	מוצאי השבת	כניסת השבת	
7:10	6:35	5:22	ירושלים:
7:12	6:36	5:37	תל אביב:
7:11	6:35	5:27	חיפה:
7:12	6:37	5:30	באר שבע:

פרשת לך לך
גליון 456 | י"ג חשוון תשפ"ז

תהילה לדוד

תהילה לדוד ע"ש דוד המלך ע"ה
a.tehilelavedavid@gmail.com
אתר: WWW.TEHILELEDAVID.CO.IL
072-3911999

לעילוי נשמת שבתאי בן אסתר ז"ל

העלון טעון בניה

מין הראשון לציון הגאון רבי שלמה משה עמאר שליט"א

מסירות הנפש והאמונה התמימה של אברהם אבינו

הקדוש ברוך הוא - לטובה הוא עושה, וכל דרכיו חסד ואמת.

רש"י הקדוש מביא: "לך לך - לטובתך ולהנאתך" ויש בזה רמז נפלא לפנימיות נפש האדם: "לך לך" - לך אל עצמך, לגילוי שורש נשמתך. אדם חי בעולם הזה ושקוע בהרגלים, בדעות הסביבה ובחבלי החומר - בארצו, במולדתו ובבית אביו. אומר לו הבורא: אם אתה רוצה לזכות להתעלות אמיתית, עליך לעשות תנועה של יציאה. לצאת מן הנוחות, מן ההרגלים ומן המידות הלא מתוקנות, ולהתמסר לתורה ולעבודת ה'.

כמה לימוד גדול יש כאן לחיינו אנו. פעמים רבות אדם עושה מעשים טובים, לומד, מתפלל ומשתדל, ופתאום מגיעים קשיים וניסיונות - בפרנסה, בבריאות או בגידול הילדים. היצר הרע בא ומנסה להחליש את דעתו: "היכן התפילות שלך? מדוע אין הברכה נראית

מיד?"

כאן עלינו לזכור שאנו בניו של אברהם אבינו. הניסיון אינו בא כדי להפיל את האדם, חס ושלום, אלא כדי לרוממו, לצרף את מידותיו ולגלות את כוח אמונתו. בכל מקום שאברהם הגיע, הוא בנה מזבח וקרא בשם ה' - האיר את העולם באמונה וקיבץ לבבות לאבינו שבשמים.

נזכה בעזרת ה' ללכת בדרכיו של אברהם אבינו, בתמימות, באמונה זכה ובאהבת ישראל שלמה. והקדוש ברוך הוא ברחמי ישלח ברכה בכל מעשי ידינו, ישמור וינצור את כל עמו ישראל, ונזכה לישועה קרובה ולגאולה שלמה במהרה בימינו, אמן.

שבת שלום.

פרשתנו, פרשת "לך לך", פותחת את שרשרת הניסיונות של עמוד החסד והאמונה, אברהם אבינו עליו השלום: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וּמְמוֹלָךְתָּ וּמִבְּתִית אֲבִיךָ אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאךָ."

רבותינו זיכרונם לברכה מנו ציווי זה כאחד מעשרת הניסיונות שנתנסה בהם אברהם ועמד בכולם. ולכאורה יש לשאול: הרי הקדוש ברוך הוא מבטיח לו מיד שכר עצום וברכה מופלגת: "וְאֶעֱשֶׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְאֶבְרָכְךָ וְאֶגְדָּלְךָ שְׁמֶךָ וְהָיָה בְּרָכָה". כשאדם שומע הבטחה כזו מפי הגבורה - עושר, כבוד, זרע וברכה - איזה ניסיון יש כאן? כל אדם היה רץ בשמחה ובחפץ לב!

אלא, הניסיון אינו רק בעזיבת הבית, אלא בעומק הכניעה והתמימות. הקב"ה אומר לו: "אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאךָ" - אינו מגלה לו לאן הולך, מה מחכה לו ומה יפגוש בדרך. צא מכל המוכר והבטוח, עוזב את בית אביך ואת ארצך, ולך בעיניים עצומות אחרי דבר ה'. ואברהם אבינו אינו שואל שאלות, אינו מהסס ואינו דורש ערבויות, אלא קם והולך בפשטות מוחלטת ומתוך אהבת ה' בוערת.

יתרה מזו: אך זה הגיע אברהם אל הארץ המובטחת, ומה הוא מוצא בה? "וַיְהִי כַעַב בְּאֶרֶץ הַנָּה, הוֹבִטָה לוֹ שִׁיחָה לְגוֹי גָּדוֹל וַיִּתְּבַרְךְ בְּכָל, וּבִרְגַע שֶׁהָיָה דוֹרֵךְ בָּאֶרֶץ הַקּוֹדֶשׁ - אֵין לֶחֶם לְאֹכֹל! אָדָם מִן הַשּׂוֹרֶה עֹלֹל הָיָה, חֲלִילָה, לְהִתְרַעַם וּלְשַׁאוֹל: "ריבונו של עולם, זו הארץ המבורכת שהבטחת לי? בשביל זה עזבתי את מולדתי?" אבל אברהם אבינו לא הרהר אחר מידותיו של הקב"ה אפילו כמלוא נימה. הוא מקבל את הנהגת הבורא באהבה, יורד למצרים בצניעות ובענווה, ויודע שכל מה שעושה

2 טעם ההלכה
הראש"ל הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א

2 חיים כהלכה
הרב בנימין חותה

3 דרכי מין
מין הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

3 קול סיני
הרה"ג יעקב סיני שליט"א

4 שלום בית
הרב ישועה עטיה שליט"א

7 איכות חיים
הרב יצחק פנגר

7 לשם שינוי
עצ סיבוי

8 פינת הבריאות
הרב ד"ר אור בן עוזאל שליט"א

10 עם סגולה
המקובל הרב יוסף בן שמואל שליט"א

13 סיפור לשבת

תורמים ונוכחים

תורמים מכספי מעשרות עבור כניית מקורות

290 ₪ למשך 18 חודשים

ומקבלים נופש זוגי חנים עם תהילה לדוד

התקשרו עכשיו: 072-3911999

הלכות זימון דין המפסיק כדי לברך

אינם מאריכים יותר מדאי, ראוי ונכון יותר להמתין לזימון. או שהראשון שסיים אכילתו יזמן, אם יסכימו הסועדים להפסיק כדי לענות לו לזימון, וימשיכו לאכול אחר שיענו.

ד. והוא הדין באותם המשתתפים בסעודות גדולות, כגון חתונות וכדומה, ואין להם אפשרות להמתין עד לסיום הסעודה ולזימון, ויש להם צורך גדול לילך קודם הזימון, אם אפשר שיזמנו בקבוצה של עשרה, עדיף יותר, ואם אי אפשר, בשעה שבאים לאכול יכוונו שאינם רוצים לקבוע ולהצטרף עמהם לזימון, ויתחילו לאכול איזה רגעים אחריהם, ואז הם רשאים לברך לעצמם ולילך קודם הזימון. אבל שלא במקום צורך גדול, ראוי לכל אחד לחייב עצמו בזימון ובפרט אם יש עשרה.

להמתין עד שייסיים המזמן "הזן את הכל", ואחר כך ממשיכים באכילתם. ולספרדים רשאים העונים להתחיל בברכת המזון מיד לאחר שהמזמן אמר ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו, ואינם צריכים להמתין עד שייסיים המזמן ברכת הזן את הכל.

ג. מה שיש נוהגים בישיבות הקדושות, שאם קדם אחד מהמסובים וסיים אכילתו קודם האחרים, וממהר ללימודו, אינו ממתין לזימון, אלא מברך ברכת המזון לעצמו, והולך, ויתר בני החבורה שהם למעלה מעשרה, מזמנים אחר כך, הנוהגים כן יש להם על מה שיסמוכו, ובלבד שיכוונו בפירוש בשעה שבאים לאכול עמהם, שאינם רוצים לקבוע ולהצטרף עמהם לזימון. ונכון גם שיתחילו לאכול אחריהם באיזה רגעים. ועל כל פנים אם בני החבורה

א. שלשה שאכלו כאחד, אחד מפסיק על כרחו לשנים, ועונה עמהם ברכת הזימון ואפילו לא רצה להפסיק מזמנין עליו, בין אם עונה בין אם לא עונה, כל שהוא עומד שם. אבל שנים אין חייבים להפסיק לאחד, והילכך אין חיוב זימון חל עד שיתרצו להפסיק ולברך. ואם לא רצו להפסיק וזימן הוא עליהם, לא עשה כלום. ואם לא רצו להפסיק, אף הוא אינו רשאי לברך ולצאת לשוק, עד שיגמרו השנים ויזמן עליהם, שכבר נתחייב בזימון והיאך יברך בלא זימון.

ב. אם סיימו חלק מן המסובים את אכילתם, וחלק מן המסובים רוצים להמשיך באכילה, יזמנו, ומיד אחר שאמר המזמן "ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו" רשאים להמשיך באכילתם. והאשכנזים נוהגים

חיים כהלכה

הרב בנימין חותה

גזל והונאה

האם מותר לתת לגוי כסף מזויף?

שאלה: מי שקיבל מאחר מטבע מזויף האם מותר להעבירו לאדם אחר או לגוי? והאם מותר להחזירו לזה שנתן לו את המטבע וקיבל ממנו תמורה כנגד המטבע כשיועד שאותו אדם ירמה אדם אחר על ידי מטבע זו? **תשובה:** מי שקיבל מטבע מזויף מאדם בטעות אסור לו להעבירה לאדם אחר ואפילו לגוי אסור להעבירו. ומותר להחזירו לזה שנתנו לו ואפילו שיועד שאותו אדם רמאי ויעביר המטבע לאחרים.

ביאורים: פשוט שאסור ליתן מטבע פסול לאדם אחר גם משום שגזל אותו או גורם שאחרים ינזקו בזה כשיעבירו לאדם אחר. וזה שנמצא אצלו המטבע הפסול זהו מזל ויש לו לזרוק מטבע זה לאשפה. ואפילו לגוי אסור ליתנו הן משום שלהטעות הגוי אסור והן משום חילול השם ויגנוב יהודי אחר.

דרך זה לשכור, צריך להעלות לו שכר שהרי חסרו ממון.

והנה לאחר בירור עם משרד התחבורה הם אוסרים לעשות כן. אלא שישאל השואל וכי חברות האוטובוס שייכים למשרד התחבורה אבל כיון שהם משלמים להם על כל הנסיעות נמצא שהם הבעלים והם מחליטים את כל תנאי הנסיעה והתשלום. וברור שאם חברת האוטובוס או הנהג מסכימים, אין חשש בזה שהרי האוטובוס הוא פרטי של החברה ובדאי שהיא רשאית לעשות כן כל שאין זה על חשבון הנוסעים המשלמים.

ואם יבקש מנוסע מהאוטובוס שיקח עמו מזוודה לענ"ד אין חשש בזה כלל כמו כל חבר שאני מבקש ממנו שיקח עמו חבילה לעיר אחרת שנוסע וכי חברת האוטובוס תתנגד לכך? ודאי שלא, ואף זה כן.

שאלה: האם מותר לשלוח תיק או חבילה בתא מטען של אוטובוס בלי רשות ואינו נוסע באוטובוס, ומקבל החבילה מחכה לו בתחנה אחרת לקחת את החבילה מתא המטען?

תשובה: אסור לעשות כן ללא רשות של החברה או רשות מנהג האוטובוס. אבל מותר לבקש מנוסע אחר באוטובוס שיקח עבורו את החבילה עמו, ובלבד שאותו נוסע לא ירד מהאוטובוס בתחנה לפני התחנה שבה תגיע החבילה.

ביאורים: כתב השו"ע (חו"מ סי' שס"ג סעי' ו') הדר בחצר חבירו שלא מדעתו, שאמר לו צא ולא יצא, חייב ליתן לו כל שכרו. ואם לא אמר לו צא, אם אותה חצר אינה עשויה לשכר אינו צריך להעלות לו שכר. אף על פי שדרך זה הדר לשכור מקום לעצמו, שזה נהנה וזה אינו חסר. ואם החצר עשויה לשכר, אף על פי שאין

והמטכלים יזהרו בזמן הרקיע
ומצדיקי הרבים כנוכחים לעולם ועד

לא צריך לעלות לבמה

כפי אצל מרבים

דרושים מפצים וראשי מוקדים:

מרכזים רפואיים
ובתי אבות

מרכזים ספורטיביים
והקבוצות העוסקות

בתי כנסת
והקהילות

הצטרפו עמשינו למחזי הרבים המפיעים את עלוני תהילה לחזו!

התקשרו: 072-3911999

גורלה על נופש זוגי במתנה!

תערוך בין מפיצי העלון

קול סיני

הרה"ג יעקב סיני שליט"א

ובחרת בחיים

האם יש מצוה להצביע? ומדוע התנגד מרן לשם 'מתן'?

מאיזה יום אפשר להתחיל לקרוא 'שניים מקרא ואחד תרגום', ומתי צריכים לסיים?

מיום ראשון בשבוע אפשר להתחיל בקריאת הפרשה של השבת הבאה. ויש מקלים כבר ממנחה של שבת, שאז מתחילים לקרוא את הפרשה הבאה. ומצוה מן המובחר להשלים את הקריאה עד הסעודה בשבת בבוקר. ואם לא הספיק, ישלים עד מנחה של שבת. ובמקרים חריגים, כגון שהיה אנוס ולא קרא, יקרא עד סוף יום שלישי, ויש אומרים שיכול לקרוא אפילו עד שמחת תורה.

האם יש מצוה להצביע בבחירות שיתקיימו השבוע?

מרן זצ"ל היה אומר שמצות ההצבעה בבחירות, על פי הוראת גדולי ישראל, היא מצוה שכל גופי התורה תלויים בה. ומקיימים בה כמה מצוות מן התורה, ביניהם מצות "ושמרת לעשות ככל אשר יורוך", שהיא החובה לציית לחכמים שבכל דור ודור, ומצות "הוכח תוכיח את עמיתך", ו"לא תעמוד על דם רעך". ועלית כל כולנה - מצות קידוש ה', וחלילה בהימנעות מהצבעה עלולים לעבור על עוון חילול ה'.

האם מותר לאבל שיושב שבעה ל"ע לצאת מהבית להצביע בבחירות?

אמנם האבל תוך שבעת ימי אבלו, אסור לו לצאת מפתח ביתו, כדי שלא יסיח דעתו מהאבל. אולם לצורך ההצבעה בבחירות, הורה מרן זצ"ל, שמצוה לצאת מהבית עם נעלי בד, ולהצביע לחיזוק התורה כהוראת גדולי הדור, ויש בזה עילוי נשמה לנפטר. **אשתי צריכה ללדת, ורוצה לקרוא לבן בשם 'מתן'. האם יש בעיה בשם הזה?**

מרן זצ"ל התנגד לשם 'מתן', כיון שהוא מוזכר בנביא שהיה כהן לעבודה זרה. "ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות" (מלכים ב, יא יח). ואפילו מי שכבר נקרא בשם זה, ביקש מרן לשנות את שמו למתניה'.

בעקבות המעבר לשעון חורף, האם אפשר לכתחילה לסמוך סוף זמן קריאת שמע המאוחר?

זמן קריאת שמע נמשך עד סוף שלוש שעות (זמניות) מתחילת היום. ולכתחילה יש לחשב את השעות מזמן עלות השחר, כמו השיטה המפורסמת כדעת המגן אברהם, ולכן סוף זמן קריאת שמע בימים אלו בסביבות השעה 8 בבוקר. אולם דעת כמה ראשונים שיש לחשב את השעות מזריחת החמה. ובשעת הצורך, כגון אדם שעוסק בתורה עד מאוחר בלילה, יש לסמוך על שיטה זו, וסוף זמן קריאת שמע בימים אלו לשיטה זו, הוא בסביבות השעה 8:30.

דרכי מרן

מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

שקידה שאין לה מידה

ניצני גאונותו של מרן זיע"א בירושלים

בין סמטאותיה הצרות של ירושלים של פעם, התהלכה דמותו הפלאית של הנער עובדיה יוסף, אשר כל הווייתו הייתה מקודשת לעמלה של תורה ולשינונה. לאחר שהשלים את חוק לימודיו אצל מורו, חכם שלמה עבו, נותר בתלמוד התורה בשכונת הבוכרים משום שפשוט לא הייתה כיתה גבוהה יותר לגילו. כבר אז הפליא את כל רואיו בזיכרון פנומנלי מזהיר: הוא שינן ארבעה פרקי גמרא שלמים בעל פה - הישג נדיר וכביר שאפילו אברכים מבוגרים התקשו להשיגו - וציטט מסכתות שלמות של משניות בשטף מוחלט, כאילו לוח כתוב תלוי מול עיניו.

סדר יומו לא ידע מושג של בטלה. בדרכו ברחובות ירושלים אל בתי המדרש היה ראשו נתון ללא הרף בעיוני ההלכה. כאשר

גברו עליו תשישות הדרך, חום השמש הקופחת או גשמי החורף הניתנים, היה סר לאחד מבתי הכנסת שבסביבה, לומד שם שעה קלה וממשיך מיד בלימודו בדרכו. מושג הזמן קיבל אצלו משמעות עליונה ומרוממת: עד גיל שלושים כלל לא נשא שעון על ידו, מתוך תפיסה פשוטה שאין בו צורך כאשר ממילא כל רגע ורגע מוקדש לעבודת ה'. רק בזמן הסעודה הניח את הספר מידי, מנהג שהקפיד עליו באדיקות ואף אסר לימים על בני ביתו לקרוא בשעת האוכל. כבר בגיל תשע בלבד, שעה שילדים בני גילו פנו למשחקי ילדות, החלו לנבוט פירות יצירתו התורנית. לאחר שקיבל לידי את הספר 'ראשית חכמה', החל להעלות על גביו הערות עמוקות וחדושים למדניים. בד בבד, מתוך אהבת תורה וזיכוי הרבים, שקד והכין בכתב ידו כרטיסיות צבעוניות נאות שבהן רשם את נוסח ברכת המזון. את הכרטיסיות חילק לחבריו, אך התנה זאת עמם מראש: רק מי שהבטיח להשתמש בהן בקביעות זכה לקבלן.

חבריו, שלא ירדו לסוף דעתו של הילד הכותב בשולי הספרים, לעגו לו לעיתים. אולם השנים הוכיחו את גודל מעמדו: מאותם שרבוטים צנועים צמחו למעלה מחמישים ספרי מופת שהאירו את העולם היהודי כולו.

אין לכם היכן להפיץ?

אם אתם רוצים ואנחנו רוצים שיהיה לכם!

בבתי
כנסת
וקהילותבמרכזים
מסחריים
ומקומות
תעסוקהבמרכזים
רפואיים
ובתי אבות

התקשרו: 072-3911999

תערך בין
מפיצי העלון

שר התורה והסוד

דמות הפלא של המקובל האלוקי רבי מרדכי שרעבי זצ"ל

התפללו על פי כוונות הרש"ש. רבנו הרביץ תורה בנגלה ובנסתר במשך עשרות שנים, והיה עוסק רבות בקרוב ההמונים לתורה ולמצוות.

עם הזמן נתפרסם שמו כקדוש, ורבים מכל החוגים והעדות החלו לשחר לפתחו לברור הלכתי או קבלי, לשמע עצה או לקבל ברכה. את כל כספי התרומות שקבל הקדיש להחזקת ישיבתו, לעידוד הלימוד ולתמיכה בנזקקים. רבנו עצמו חי בפשיטות ובצניעות.

רבנו נהג לקרב מאד את הילדים שבאו לישיבתו, והיה מעודדם לקבוע עיתים לתורה אף ע"י מתן כסף. הוא הקפיד מאד על צניעות אף אצל קטנים, ועל גדול זקן ופאות בפרט בקרב תלמידיו.

בעיר עדן.

בשנת תרצ"א עלה לארץ הקודש. תחילה התגורר ברחובות, ואח"כ עבר לירושלים, והתגורר בשכונת "מחנה יהודה" (שם הוחל לכנותו "שרעבי"). רבנו נמנה בין רבני ישיבת המקבלים "בית אל", ועסק בתורת הנסתר יחד עם ראש הישיבה ר' שלום הדאיה מתוך עוני ומחסור. באותו הפרק למד גם בישיבת "שערי ציון" של הראשון לציון ר' בן-ציון מאיר חי עזיאל.

משנת תרצ"ט כהן כראש ישיבה שתלמידיה למדו בבית הכנסת "רחמים דנא", ובשנת תשכ"ב עברה הישיבה מקום ושמה שונה לישיבת "נהר שלום" על שם הרש"ש (ר' שר שלום שרעבי). למותר לציין, שבישיבה זו

מגדולי חכמי תימן בירושלים, ומגדולי המקובלים בדורנו. שמו המלא הוא ר' מרדכי יפת. נולד במחוז שרעב שבתימן בערך בשנת תרס"ח לאביו ר' יהודה.

רבנו לא זכה לראות את אביו, שכן נפטר לפני לידתו. בן שנתיים התייתם מאמו וגדל בבית סבו.

רבותיו: סבו ר' יפת תעיזי (ראב"ד בשרעב) ור' חיים סינאני (ממנו למד רבנו את תורת הנסתר).

כבר בצעירותו ניכר בשקידתו העצומה ובפרישות מתענוגות העולם הזה. בגיל שמונה כבר שמש כ"מארי", ובהיותו בן חמש עשרה נבחן בהצלחה על משנה תורה לרמב"ם וארבעה טורים. אחר זמן עבר ללמד בישיבה

שלום בית

הרב ישועה עטייה - יועץ זוגי

רעים אהובים להתפלל על בן הזוג

לפעמים, האישה אינה זקוקה דווקא למתנות יקרות או למילים גדולות. הידיעה כי בעלה עומד בתפילה לפני הקב"ה ומבקש עליה רחמים ומיחל לטובתה, היא ביטוי עמוק ואמיתי לאהבתו אותה. וכן לפעמים, הבעל אינו זקוק דווקא לחיזוק ולעידוד מאשתו, (וודאי שלא לעצות...) אלא לידיעה הברורה, כי היא מתפללת עליו, שייפתחו לו שערי סייעתא דשמיא. בתפילה ההדדית של בני הזוג, האחד על השני, מועבר מסר עמוק: הצרכים שלך הם גם הצרכים שלי, הכאב שלך הוא גם הכאב שלי, החיים שלך הם גם החיים שלי. אני לא חי רק לעצמי, אלא מרוכז וממוקד גם בך.

לייעוץ טלפוני או הזמנת ספרים של
הרב ישועה עטייה, חייגו: 072 3911999

צרכי בעלה, כאבה הוא גם כאבו, ושמחתה היא גם שמחתו, וכן ההיפך. ומכאן נלמד יסוד עצום לחיי הנישואין: כשם שהבעל והאישה מבקשים ומתפללים על עצמם, כך בדיוק עליהם להרגיל את עצמם ולהתפלל בכל יום האחד על השני. תפילת בני הזוג זה על זו אינה רק מעשה של חסידות, אלא היא ביטוי לכבוד, לאהבה ולאחריות הדדית. כשם שהם משתדלים ברובד הגשמי, במה שאפשר לעשות, כך עליהם להרבות בתפילה על הצלחה ורווחה פיזית, נפשית, רגשית ורוחנית. ועל מה יש להתפלל? על הכל! על בריאות גוף ונפש, על כוח, שמחה ויישוב דעת, על הצלחה בפרנסה ובכל מה שעושים, על ההורים ובני המשפחה, וכמובן להתפלל על שלום הבית ועל חינוך הילדים ועל כל משאלות הלב שיתמלאו לטובה ולברכה.

בפרשה מצינו, כי כאשר ידעה שרה אמנו כי הגר הרתה, היא אמרה לאברהם אבינו: "חמסי עליך". (בראשית ט"ז, ה') ומפרש רש"י: חמס העשוי לי, עליך. כשהתפללת לקב"ה: "מה תיתן לי ואנוכי הולך ערירי", לא התפללת אלא עליך, והיה לך להתפלל על שנינו, והייתי אני נפקדת עמך. ומכאן לומדים אנו יסוד עצום: בעל ואישה אינם רשאים להתפלל, כל אחד רק על עצמו ועל צרכיו האישיים, רק על ה"אני" הפרטי שלו, אלא גם ובעיקר על "אנחנו", על בן הזוג ועל הבית והחיים המשותפים.

כאשר אדם מתפלל רק על עצמו ומתעלם מצרכי אשתו, וכן האישה ביחס לבעלה, חסרה להם התובנה של מהות הנישואין. והרי התורה אומרת: "והיו לבשר אחד", בעל ואישה הם אחד, הם חלק בלתי נפרד זה מזו, וממילא, צרכי האישה הם גם

נופש שבת חנוכה פרשת מקץ

א - ב טבת 11-12.12

בהשתתפות:

הרב מרדכי לוי והרב יעקב סיני

השבת תלווה ע"י פייטן

מלון גני ירושלים

לפרטים: 072-3912999

שומרים על ההתיישבות

תהילה לדוד

בונים מקווה חדש

**ביישוב נגוהות בהר חברון
בקרבת מערת המכפלה**

**למשפחות שחיות את
ההתיישבות יום-יום**

הבנייה בעיצומה

לתרומות והשתתפות בבניית המקווה: 2016*

אשליה ושמה יתמות

מדוע חובתנו דווקא כעת להחזיק בראש מורם מעל המים

לא יהיה עוד ודווקא מזה הוא פחד. הוא פחד מהבוקה ומבולקה, שעם פטירת המנהיג הדגול יטשטשו גבולות הקדושה, וכל אחד יטען לכתר עם דרך משלו, והאמת תהיה נעדרת, והבלבול ימשול בכיפה.

שנבין, כמה שמדובר על דמות שהיא יותר כוללת, עם השפעה על מגוון יותר רחב של תחומים הסיכויים לבלבול וטשטוש הגבולות גדלים יותר ויותר. שהרי כמו שנאמר אצל אסתר המלכה שנראית לכל אחד ואחד כאומתו, כך היה מרן, ואז כל אחד מרגיש שהוא זה שממשיך, כי גם למענו מרן מסר את הנפש בקירוב ושיעורי תורה, וגם למענו וגם למענו, ולמען ארגון פלוני ומוסד אלמוני והאגודה הזאת והזאת, פשוט כולם. לעומת אדם שלא יצא מד' אמותיו, ההלכתיות כמובן, ולא השפיע במגוון דרכים על העם, שם אין מידי לאן להתבלבל...

בתקופות כמו זו שאנו בעיצומה עכשיו (עד ליום רביעי הקרוב) זה מקבל ביטוי נרחב. מאז פטירתו של מרן רבו כמו רבו אנשים הטוענים שדווקא הם הממשיכים, הם יתנו את הדרך והם ינחילו את השיטה, ואם מרן היה חי היום הוא ודאי היה אומר כך וכך ומשנה את דעתו וחוזר בו ממפעלים שהוא עצמו הקים, ועוד כהנה רבות... הם מנצלים את תחושת היתמות שהולכת וגדלה משנה לשנה, וטוענים טענות מטענות שונות... טענות שבזמן חי חיותו של מרן אף אחד לא העז לטעון, ועכשיו, בתקופת הבלבול והחושך, אחרי כמה שנים בהם לא ידעו הבני תורה מנוח מצד הרשויות, כשהרוחות בחוץ סוערות, אנשים משתמשים בזה עצמו כדי

אדם שהיה קצת רחוק, ולהסביר לו שכמה שכמו מרן כנראה לא יהיה עוד, אבל כמו שאחרי פטירת הבית יוסף והגר"א והחפץ חיים ושאר הגדולים שלא הניחו כמותם זה היה נראה שזהו העסק אבוד, אבל העולם היהודי המשיך להתפתח תחת הנהגת מחליפיהם בקודש שהמשיכו במדויק את המסורת והשיטה, זה בדיוק מה שללא ספק יהיה גם עכשיו. בלי המנהיג, בלי האבא הרחום שנשא את כל העם על לוח ליבו

הטהור באהבה אין קץ, אבל מסורת התורה תמשיך בדרכו ואנו ננציח את מורשתו והליכותיו בקודש.

אגב, אחת הפעמים המפורסמות שהשטן עבד על זה חזק, זה היה בחטא העגל, הוא ביים את פטירת רעיא מהימנא משה רבינו, ובזה ניסה להכניס את כולם לבלבול עצום, כמובן בצירוף העובדה שמשה רבינו הבטיח שישוב לסוף ארבעים יום. ולכן אחד הדברים שמשה רבינו ממש הקפיד לעשות לפני פטירתו זה לבחור את המנהיג. הוא ידע גם ידע שכמשה

באוירת הימים שעברנו ממש זה לפני כמעט שבועיים (תאריך פטירת מרן), וכן הימים שנעבור בשבוע זה, אני רוצה לחדד נקודה קריטית: לפני שלוש עשרה שנה, כאשר הפך העולם בלי ירח, וחשכו המאורות עם פטירת מרן אור העולם רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, כאשר כולנו היינו בקדרות, והיתמות הורגשה עד שהיה ניתן ממש למשש אותה, היה בכל זאת מי ששמח: השטן שהוא היצר הרע.

דווקא מחמת היות מרן איש שהכל בו, ששינה ללא היכר את עולם הקירוב וההלכה והפסיקה, ושכל שכבות העם מצאו בו את המנהיג שנושא אותם על לוח ליבו הטהור והקדוש, דווקא בגלל זה, כשנפטר אדם כזה, היצר הרע מנסה להכניס תחושה שזהו, העולם התורני של מחר כבר לא יוכל יותר להיות. כי הרי מיהו זה שיכול להיכנס לנעליו של גדול הדורות? אנקדוטה חריגה זכורה לי עד היום, איך לאחר שיעור תורה שהתקיים ממש סמוך ונראה לפטירה, עמדתי לשכנע

עם הרב מרדכי לוי שליט"א

נופש חנוכה

פרשת וישב

במלון כנורות בטבריה

בתאריך: כ"ד-כ"ה כסליו 4-5.12

חדרים מפנקים

אוכל עשיר ופנסיון מלא

הוצאות מרתקות

השבת תלוזה ע"י פיטון

התקשרו : 072-3912999

והעיקר לא לפחד כלל התמודדות עם חוסר וודאות

נסו לדמיין את הספר האחרון שקראתם. כבר נכנסתם לתוך העלילה, המתח, התחברתם לדמויות, ולפתע עובר לידכם חבר אומר לכם - "ספר מדהים, הוא מת בסוף". הרצון שלכם להמשיך לקרוא ירד פלאים.

אברהם אבינו יוצא בפרשת לך לך למסע. "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך" - אלוקים לא מגלה לו את היעד הסופי. כך כל אחד מאתנו בשלב מסוים יצא מהבית, מאזור הנוחות שלו, ויצטרך ללמוד, לעבוד, להתחתן. אף פעם לא באמת נדע מה יהיה בסוף. כיצד מתמודדים עם חוסר וודאות?

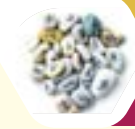

1. קבלו את זה שאין "ככה צריך" בחיים: אם אתם משוכנעים שהדברים תמיד יעברו כמו שאתם מצפים, ככל הנראה תסבלו ממפח נפש ואכזבה גדולה. אמצו גישה מכילה לגבי ההפתעות והעיכובים בחיים, הזכירו לעצמכם שהאושר שלכם לא צריך להיות תלוי בתוצאה כזו או אחרת.

2. ניסיון האתמול: נסו להיזכר במקרים קודמים בהם התמודדתם עם אי וודאות. זו לא הפעם הראשונה שאתם עומדים מלאי שאלות. כיצד התמודדתם עם החשש? במי נעזרתם? האם הדברים הסתדרו לטובה? הזכירו לעצמכם שכבר הייתם במצב העמום הזה, ושרדתם כדי לספר. גם אם החוויה שלכם לא הסתדרה באופן מושלם, הזכירו לעצמכם מה למדתם וכיצד התקדמתם.

3. כל העולם כולו גשר צר מאד, והעיקר לא לפחד כלל - להתחזק באמונה, לבטוח בקב"ה ולזכור שכל אחד יודע כמה גרעינים יש בתפוח, אבל אף אחד לא יודע כמה תפוחים יכולים לצאת מכל גרעין. העתיד הוא גרעין, הוא פוטנציאל בלתי מוגבל. יהי רצון שהדברים יסתדרו כפי שאתם רוצים, וגם אם לא, תדעו שזה מה שאלוקים רצה, והכול בסופו של דבר לטובה.

"אל תבקש שהחיים יהיו קלים יותר, אלא בקש שאתה תהיה חזק"

אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאָרֶץ כוח השם כצינור להשפעה ולייעוד

קריאת שם הוא דבר חשוב שמוזכר בתורה כמה וכמה פעמים. האבות קוראים שמות לילדים שלהם. האמהות קוראות להם שמות. התורה מסבירה את משמעות השמות. והאדם הראשון היה מיוחד מכולם, שידע לקרוא שמות לכל בעלי החיים. אמר ה' למלאכי השרת: "חכמתו מרובה משלכם שהוא יודע לקרוא שמות".

לא רק ספר בראשית, כל התנ"ך כולו מלא בקריאת שמות ומשמעותם, כל שם ושם הוא בעל משמעות חשובה, גם לשעתן וגם לעתיד. מגילת רות מלאה מזה, כל שם שם הוא משמעותי ביותר. מחלון כליון. אבימלך. נעמי. וכו'. "ומנלן דשמה גרים? אמר רבי אלעזר: דאמר קרא, לכו חזו מפעלות ה' אשר שם שמות בארץ, אל תקרי שמות אלא שמות" (ברכות דף ז' ע"ב).

הקב"ה מתערב בשמות בני האדם ומשנה את שמותם לפי התפקיד שמיועד להם. מאברם הוא משנה לאברהם. משרי הוא משנה לשרה, הכל כדי שזה יתאים לתפקיד החדש של אברהם ושרה. לא רק אב לארם. אדם שמלמד את תושבי ארצו להכיר את ה' - מלמד את ארם. אלא אברהם - אב המון גויים. אב שמפיץ את האמונה בכל אומות העולם. בכל הגויים כולם דרך עם ישראל. לכן: "כל הקורא לאברהם - אברם - עובר בעשה".

כשם שאברהם אבינו שקיבל את שמו "אברהם" ביחד עם הציווי על ברית המילה. כך גם אנו נוהגים לקרוא את השם לתינוק בברית המילה. אם יש עיכוב בברית המילה של הבן בגלל צהבת או מחלה אחרת ח"ו יותר

מחודש ימים - יתנו לו שם בסוף השלושים יום. למרות שעדיין לא נימול. ואם הוא חולה ומתפללים עליו - יתפללו על "הבן של פלונית".

לבת נותנים שם בעליה לתורה של האב בבית הכנסת בשני וחמישי או בשבת. העיקר הגדול שזה יהי ברוב עם כדי שהאב והאם יודו לה' חסדו על הלידה והציבור יברך את הלידה בשמה שניתן לה. יש קוראים השם במסיבת הודאה שעושים לה ברוב עם ומברכים אותה כולם בעת נתינת השם. אין מצווה לתת שם בעליה לתורה או בשבת הראשונה שאחרי הלידה. אפשר לתת שם בכלעת תוך חודש ימים. העיקר שהשם יהיה ראוי ומתאים.

תהילה לדוד מזמינה אתכם ל-5 ימים קסומים בצפון איטליה, עם נופים עוצרי נשימה, אגמים מרהיבים, עיירות ציוריות, אטרקציות, שופינג ואוכל כשר - והכול באווירה יהודית מוקפדת.

תנציה | מילאנו | אגם קומו | אגם בארדה | ליצנה סול בארדה | הרי הדולומיטים

מחיר מיוחד:
בהרשמה מוקדמת

המחיר כולל: טיסות - מלון
חצי פנסיון כשר - אטרקציות
דאגנו לכל הארטיים והקטנים כדי
שאתן תוכלו פשוט להגיע
וליהנות מרחביה ומשלוות

לפרטים: 072-3912999

כשרות מהודדות

צפון איטליה

אנשים ונצרות

25-29.10 | ראשון - חמישי

לא הכל כתית

הפנים האמיתיות של תעשיית שמן הזית

עוברים בכבישה לשמן, וזיתים מתולעים נמכרים לגוי וחייבים בתרו"מ, וא"כ יש חשש שלא הופרשו כדין.

גם אם הזיתים ללא חשש עורלה והופרשו תרו"מ כדין, אולי בבית הבד כשסחטו קודם את הזיתים היו זיתי עורלה או זיתים לא מעושרים וכל מערך הצינורות מלאים בשמן עורלה או טבל, ובכדי לנקות את כל מערך הצינורות נדרש כחצי טון זיתים כדי להוציא שמן קודם שלא יתערב עם שמן חדש ומושגח כדין.

במפעלים בחו"ל מלבד שמן, מיצרים גם שמן מטובל בתערובת חומץ בלסמי שמקורו מין והרי זה אסור מדין תערובת יין נסך, ומי פיקח וניקה את כל מערך המילוי בהפרדה בין יצור ליצור? ומכל סיבות אלו חייבים השגחה מהודרת על שמן זית לסוגיו.

הזיתים מותרים בשימוש רק לאחר שלוש שנים, במהלך השנים יוצאים ענפים קטנים מתוך השורשים הנקראים "חזירים", ענפים אלו אינם קשורים לשנים של העץ אלא מתחילים את ספירתם מתחילת גידולם, המסיק דורש פיקוח מיוחד וצמוד לראות שהפועלים (שברובם גויים) יבחינו שלא לקטוף מהענפים הצעירים שלא יתערב השמן באיסור עורלה.

שמני הבוטיק העוסקים בהכלאות של זנים מסוימים כמו "מעלות" ו"ברנע", כל הכלאה דורשת ספירה מחדש של שנות עורלה ולכן צריך משגיח צמוד במסיק. בנושא הפרשת תרומות ומעשרות, אפילו שהשמן נקנה מגוי, החשש שמא הגוי קונה את הזיתים מיהודי. הזיתים עוברים מיון וזיתים שאינם נראים יפה לשיווק לאכילה

מסיק הזיתים בעיצומו, בימים אלו עוסקים בקדחתנות במסיק הזיתים, בחודש חשוון.

מזהים לדעת את דרכי הבורא יתברך שאע"פ שבכל שנה נותן עץ הזית את פירותיו אבל איכות הזיתים שונה. צריך לדעת מתי שמן הזית איכותי יותר, גם בכמות וגם באיכות, שנה שהזיתים איכותיים ועסיסיים, כמות השמן גדולה ובשנה שאחריה מאותה כמות זיתים יוצא פחות שמן בכמות וגם פחות באיכות.

האם בכלל צריך כשרות לשמן זית שנראה נקי וצלול ומופק ממאה אחוז זיתים? התשובה היא כן, ואפילו צריך כשרות מהודרת כי רבו מאוד הזיופים בשמן זית. החששות הנפוצות הקיימים בשמן זית הם הפרשת תרומות ומעשרות וערלה,

פינת הבריאות

הרב ד"ר אור בן עוזיאל
מומחה ברפואה טבעית

זעקת העור

מה באמת עומד מאחורי הדלקת הכרונית?

אחת התופעות הנפוצות והמציקות בעונות השנה היא האקזמה (דלקת עור כרונית), המתבטאת ביובש קשה, גרד טורדני ואדמומיות. בעוד שהגישה המערבית המקובלת ממהרת לרשום משחות סטרואידיות המדכאות את הדלקת באופן נקודתי בלבד, הראייה הטבעית רואה בעור מעין "חלון ראוה" מדויק, המשקף בנאמנות עומס פנימי הקיים באיברי הגוף.

העור הוא איבר ההפרשה והפינוי הגדול ביותר שלנו. כאשר מערכת העיכול מתקשה בפירוק המזון, הכבד עמוס, או כאשר מערכת החיסון מצויה בסערה - הגוף מבקש לפרוק את עודפי הרעלים והחום כלפי חוץ דרך נקבוביות העור. משום כך, הריפוי השורשי אינו מסתכם במריחה שטחית של משחה, אלא דורש מענה מערכתי משולש:

א. תזונה מנקה ומרגיעה:

ג. טיפוח חיצוני עדין:

יש להישמר מסבונים אגרסיביים וחומרי בישום תעשייתיים הפוגעים בשכבת ההגנה השומנית של העור. מוטב להשתמש בתכשירים טבעיים המבוססים על שמנים צמחיים טהורים, כגון מיצוי קלנדולה (ציפורני חתול), שמן חוחובה או חמאת שיאה, המזינים את העור, מרגיעים את תחושת הגרד ונועלים בתוכו את הלחות החיונית.

כאשר האדם קשוב לרמזיו של הגוף, מתקן את תזונתו ומשקית את מרוצת הנפש, כוחות הבריאות והחיוניות שהטביע הבורא יתברך בבריאה שבים לפעול, ומשיבים לעור ולרוח את השלווה, הטוהר והרפואה השלמה מן השורש.

לייעוץ טלפוני עם הד"ר
חייגו: 072-3911999

העלון מוקדש:

לעילוי נשמת

רבקה בת מנצור וסלימאן בן מנצור וכל משפחתם | חיים בן מעודה וסלמה רם | יואב בן סליחה | ליאור בן ויולט | אשרת בת ביבינאן | שי שבתאי בן אהובה | נעמה בת אהובה | פרידה בת אשרת | שמעון בן סינור אשרת בת סנאי | דוד חי בר איטו | מוזל בת איטו | גרציה חיה בת אסתר | מרים בת אסתר | ינאל בן זולה ור עטיה | משה בן סאלם והלל

לפרי בטן - זרע בר קיימא

תהילה ליאת בת אורית | דוד בן אילנה

האדם מחפש משמעות

מה מבדיל בין כאב שניתן לשאת לבין ייסורים ששוברים את הרוח?

ימחיש נקודה זו: "רופא משפחה קשיש בא אלי כדי להימלך בדעתי אודות מחלת דיכאון שהוא סובל ממנו. הוא לא יכול להתגבר על פטירת אשתו, אליה היה קשור כל חייו. שאלתי אותו: "מה היה קורה, דוקטור, אילו היית אתה מת ראשון ואשתך הייתה צריכה להאריך ימים אחריו?" "או", אמר, "זאת הייתה מכה נוראה בשבילה, כמה הייתה סובלת!" על כך עניתי: "רואה אתה, דוקטור, מנעת ממנה סבל זה; אך עליך לשלם מחיר על ידי כך שתוסיף לחיות ותתאבל עליה". הוא לא אמר מילה, אלא לחץ את ידי ויצא בשקט ממשרדי. ברגע שהוא מצא פשר לסבלו, הוקל לו".

"לא יכולתי לשנות את גורלו, לא יכולתי להחיות את אשתו. אך באותו רגע עלה בידי לשנות את יחסו אל המצב. מכאן ואילך ראה פשר בסבלו".

אמנם אנחנו כבולים לזמן ולמקום. לעינינו מתגלה רק נתח זעיר מן התמונה כולה. מבט אלוקי הוא בלתי מוגבל ומקיף את כל טווח ההיסטוריה ואת כל ההיבטים של הקיום.

בשומענו בשורה רעה, אנו מברכים: "ברוך דיין האמת", ומכירים בכך שאנו מבינים את תוכניתו של אלוקים בהבנה מוגבלת בלבד. בעולם הזה, הדרך היחידה שבה נוכל להגיב על אירועים היא חיזוק הבנתנו שאלוקים צודק ושהאירוע נועד לתועלתנו.

בעולם האמת, כאשר נזכה להגיע לבהירות מושלמת, נוכל לומר את הברכה השמחה: "ברוך הטוב והמיטיב", גם על הרעות שקרו במשך ההיסטוריה. הבהירות תהיה כה חדה, שנוכל להבין את הטוב המוחלט.

זהו גם עניינו של הקדיש. מילות הקדיש המכירות בריבונות אלוקים על העולם, מאפשרות לאבל לחיות עם כאבו, מחזק, בהכרה שהחיים והמוות הם בעלי משמעות, ושאיננו קרוב ל"מזל רע".

ומשייכים אותו לחלק משושלת של עם לוחם, עם הנצח.

לעומת זאת, משפחה שבנה בן החמש נדרס בתאונת 'פגע וברח', במקרה זה, אנו מצפים לשמוע שאלות הבנה בהקשר לערכם של החיים, איך ומדוע טרגדיה כזאת יכולה לקרות לילד חסר אונים שלא ביצע רע מעודו.

תפיסה זו קיימת גם בטרגדיות בקנה מידה גדול. אם תשאלו אנשים האם הם מצדיקים את קיומה של ארץ ישראל למרות האובדן הכרוך בכך, הם יענו

שערכו של קיום בית לעם ישראל מצדיק את המחיר הכרוך בו.

אחת הדרכים לגשר בין הסבל לבין מציאות האלוקים היא הבנת המטרה שלמענה כדאי לסבול. כאשר נבין את התועלת שנפיק כתוצאה מהכאב, נקבל אותו ברוב המקרים כצודק.

אם ננסה להבין, אפילו באופן חלקי, מה עשויים להשיג בעקבות סבל אישי, קרוב לוודאי שנוכל להבין את האירוע הכואב ולהישאר מודעים לטוב ה' ולצדקתו.

ויקטור פרנקל, אבי שיטת הלוגו-תרפיה, גילה שכאשר הוא יעזור לאנשים למצוא משמעות לחייהם או משמעות בסבל, הוא יצליח לעזור להם לחיות עם כל קושי בצורה בריאה ויציבה.

קטע מספרו 'האדם מחפש משמעות',

כאשר אנו מנסים להבין את הניגוד הנראה לעינינו בין הסבל העובר על חפים מפשע לבין התפיסה שאלוקים צודק ומרחם, אפשר בטעות לחשוב ולהגיע למסקנה ששני אלה אינם יכולים להתקיים יחד. כביכול, הסבל כשלעצמו מכחיש את קיומו של הטוב הנראה ומגיע משמים.

למרות שיש מקום לשאלה הקיומית - מדוע אלוקים שאוהב, ברא עולם ובו סבל - בדרך כלל, לא זו השאלה שנשאלת על ידינו. לרוב, השאלות מתעוררות למראה סבל שנראה לנו כלא צודק או כחסר משמעות.

רבים סבלו ולא שאלו שאלות על הצדק האלוקי, כאשר הבינו את המטרה שאליה היו מכוונים ייסוריהם, כאשר האמינו בערכם של הייסורים. לידה היא דוגמא קלאסית לכך. מיליוני נשים סובלות ברצון את צירי הלידה הנוראים כדי ללדת ילד. למרות הכאב שסבלו, מתנת החיים היא בעלת משמעות עמוקה מאד.

מרבית לתאר את ייסורי עם ישראל בגלות כ"חבלי לידה". כמו בצירי הלידה, סבלו של עמנו מעורב באופטימיות הנובעת מביטחון שבסופו של דבר יצא טוב נצחי מכאב זה, ושאיננו סובלים לשווא.

מה שמייסר את רוב האנשים היא תפיסה שכאבם אינו מוביל לתכלית בעלת ערך, ולכן הוא "לא צודק".

כדי להמחיש תחושה זו ננסה להשוות את המצבים הבאים, שמתאימים לימים אלו:

משפחה שבנה נלחם בחירוף נפש בניסיון להציל את חיי חבריו, ונפל על רימון שהושלך לעברם. בכך הוא הקריב את חייו למען חיי חבריו ועמו.

תגובת המשפחה היא הלם, אבל גדול וכאב על אובדן הבן, אך גם גאווה עצומה על גבורתו. הם מוצאים משמעות במוותו, רואים את קרבנו כאצילי ובעל ערך

אל תסארו לבד!
התקשרו עוד היום
וקבעו שיחה טלפונית
עם אחד מהרבנים
מחלקת יעוץ והכוונה:

072-391-1999

אבודים?
המומחים של
תהילה לדוד
מחכים לכם

מספר לקו

השבת אבידה

שלום בית

חינוך ילדים

פתיחה בתהילים

ברכה והכוונה

מה תיתן לי

הנכס היחיד שאינו רשום בטאבו

בפרשה מצינו, כי הקב"ה מבטיח לאברהם אבינו: "אל תירא... אנכי מגן לך שכרך הרבה מאוד". (בראשית ט"ו, א') אך אברהם אבינו אומר לקב"ה: "מה תיתן לי ואנכי הולך ערירי..."

אברהם אבינו מלמד אותנו יסוד עצום: יכול להיות אדם שיהיה לו הכל - עושר, כבוד, הצלחה, נכסים - אך אם אין לו המשכיות, אם אין לו מי שימשיך את דרכו אחריו, אם אין לו מי שיחיה על פי אמונתו ועל פי ערכיו, אזי "מה תיתן לי"? לא שווה לו מאומה.

וזוהי תובנה ראשונה במעלה, בחיים בכלל ובחינוך ילדים בפרט. יכול אדם לצבור במשך חייו נכסים, כסף, בתים והצלחות, אך בסופו של דבר, הירושה הגדולה ביותר שהוא מותיר אחריו לא טמונה בכספת בבנק ולא רשומה בטאבו. "הירושה" האמיתית היא הילדים! ילדים שהולכים בדרך התורה, ילדים שמכבדים את הוריהם, ילדים שמתנהגים בדרך ארץ, ילדים בעלי מידות טובות, ילדים שאוהבים את התורה ואת המצוות, ילדים שאוהבים את זולתם ושמחים לעשות לו טוב - הם ההצלחה האמיתית והם הברכה הגדולה ביותר שאדם יכול לזכות לה בחייו!

כמה עמל וכמה יגיעה משקיעים ההורים בחינוך הילדים! שנים של מסירות, דאגה, תפילות, דמעות, לילות ללא שינה, ויתורים והשקעה אינסופית. ועל זה אנו מבקשים מהקב"ה: "לא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה, כי זרע ברוכי ה' המה". (ישעיהו ס"ה, כ"ג). התפילה היא שהעמל הזה לא יהיה לריק, אלא יישא פירות של קדושה, אמונה ומידות טובות.

וכן בתפילת שמונה עשרה אנו מבקשים: "שמע קולנו... ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו". ונכתב בספרים הקדושים, כי במילים אלו יש לכוון במיוחד על חינוך הילדים - שהקב"ה יקבל את תפילתנו: ריבונו של עולם, תן לי ילדים שילכו בדרך הישר, בדרך התורה. תן לי זכות לרוות נחת יהודית אמיתית. תן לי ילדים אוהבי תורה ויראי שמים. תן לי את הכוח ואת החוכמה לחנך אותם כראוי. ונא אל תשיבני ריקם מלפניך.

וזו צריכה להיות התפילה התמידית של כל אב ואם בישראל: לא רק פרנסה, בריאות והצלחה גשמית, אלא גם ובעיקר שנזכה לראות את ילדינו גדלים והולכים בדרך הישר, אוהבי תורה ויראי שמים. זהו העושר האמיתי המלווה את האדם, גם בעולם הזה וגם בעולם הבא, בעולם שכולו טוב.

כי בסופו של דבר, ההצלחה האמיתית אינה נמדדת רק בעושר ובנכסים גשמיים שצבר האדם בחייו, אלא גם ובעיקר במה שהוא הצליח להנחיל לדור הבא.

מעלים בקודש

סגולות נפלאות לתוספת קדושה ביום השבת

הלימוד באשמורת הבוקר

ביום שב"ק הלימוד באשמורת מוסיף לגבוהה - דחווותא סגיא לעילא, ורעותא דכלא אשתכח, וכנסת ישראל יתבא בסטרהא ועטרהא, והיה הבן הבכור להתייחד איתה בסוף האשמורת האחרונה בעוז הגיון התורה בחווותא דילה, אף היא תשוב תתפלא הפלא הארתה מן מאורות העליונים, ותעלה אימו לאור בעוז חביון עוזה, ומתפארת בגוונין שלה לאמר חזי במאי ברא אתערנא לגבך. ('חמדת ימים' שבת ר"פ י').

מאחר שיש לנשמות הצדיקים עילוי רב למעלה בשבתות ור"ח, ומאחר שהלומד בראש אשמורת הקב"ה והצדיקים מקשיבים לקולו - אין ספק כי לפי העילוי הרב אשר תשיג נשמתם בקדושת יום השבת, כך ישיטו חלקם איתו להשביע בצחצחות נפשו. ('חמדת ימים' שם אות ב').

אינה דומה מעלת לימוד התורה בזמן אחר לזמן זה. (שיבת ציון ח"א עמ' שט"ז בשם אביו הגר"ס מוצפי).

תוספת הקדושה באשמורת

אם בעל נפש הוא - ירגיש בנפשו בעת ההיא תוספת קדושה מרובה על העיקר, ונפשו תהי צהלה ושמחה מיתרון האורות אשר יתווספו בה, ויטעימוהו מאינון בוסמין וריחין דגן עדן דאסתחי בהון ה'נשמה יתירה' כשעלתה למעלה. ('חמדת ימים' שבת פ"י אות ז').

ראוי לשורר בראש אשמורת וביותר ביום השבת הקדוש.

טבילת שחרית בשב"ק

איתא בשם האר"י הקדוש שביום שב"ק צריך טבילה חדשה לפי שהיא בחינה חדשה יותר גבוהה.

ואיתא מצדיקים שבליל שב"ק כל יהודי מרגיש הארת שב"ק, אבל ביום השבת לא כל אדם זוכה אלא בעל מדרגה. (נתיבות שלום שבת מאמר ג' בקטע כי לעמך ישראל נתת).

הטובל בשבת שחרית נחשב לו כטבילת כהן גדול ביום הכיפורים. (כה"ח פאלאג'י סי' כ"ח סעיף ל"א בשם ילקוט הראובני).

חוויה בלתי נשכחת ברמה גבוהה ובכשרות מהודרת

24-28.01.2027 5 ימים של ארוח במלון 4 כוכבים ★★★★★

• ביקור בציון רבי מנחם מנדל מרמינוב זצ"ל
• רבי אלימלך מלז'ענסק
• החוזה מלובלין
• סיור ברובע העתיק
• שופינג בפריימרק ואטרקציות בזקפונה

מחיר מיוחד למהירי החלטה

לפרטים: 072-3912999

ליז'ענסק
וזקופנה

לנשים ונערות במסע לנשמה

משכני אחר

הרה"ג ראובן אלבז שליט"א

הדרך לחירות פנימית

לפרוס את כבלי ההרגל שלב אחר שלב

"לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך" (יב, א) לכאורה סדר הדברים בפסוק לא מובן, שהרי אדם הרוצה לצאת ממקומו, קודם הוא יוצא ממשפחתו, אחר כך מעיר הולדתו ובסוף מארצו, ואילו כאן הסדר בדיוק להפך: קדם כל "לך לך מארצך" - צא מארצך, אחר כך "וממולדתך" - מהעיר בה נולדת, ואחרי שיצאת מעירך צא "מבית אביך" - ממשפחתך.

מה פשר הדבר?

ה"אור החיים" הקדוש, וגם ה"כלי יקר", מבארים באופן נפלא מאד: הקב"ה רצה לרמוז לאברהם אבינו איך להתגבר על הניסיונות. בבת אחת זה קשה מאד, צריכים לעשות זאת בהדרגה, מהקל אל הכבד. וזה לשון ה"אור החיים" הקדוש: "כי בערך צער הפרדה - קטן הוא צער פרדתו מארצו מפרדת מולדתו, ופרדתו ממולדתו מפרדתו מבית אביו. לזה סדר ההדרגות ממטה למעלה. וליטול שכר על כל פרט ופרט".

כשאדם נאלץ להיפרד ממקום מגוריו ולעבור למקום אחר, הצער הקטן ביותר הכרוך במעבר הוא צער הפרדה מהארץ, מהמדינה. ולכן - כך אומר ה"כלי יקר" - "מתחילה ביקש ממנו לעזוב ארצו, וזה שאלה קטנה, יען כי אין לאדם תועלת מארצו יותר מארצות אחרות, כי אם השם והכבוד המדומה שעושין לו במקום שמכירין אותו, וזולת זה אין לו שם עזר וסעד מכל אנשי ארצו הרחוקים, ובנקל יפתה לעזובם".

לאחר שאברהם אבינו עיכל בדעתו את עזיבת ארצו, "מארצך", והסיח דעתו ממנה, הקדוש ברוך הוא עבר ל"מולדתך". "אמר הקב"ה: פן יהיה נפשו קשורה באנשי תולדתו (עיר הולדתו), שיש לו קצת עזר וסעד מהם, כדרך המשפחות שהאחד נכנס בעובי הקורה בעד שאר בשרו, ולא יתנו לזרים מקום למשול בהם, וזה תועלת קצת יותר מהראשון". ישנם מנהגים שאדם מאמץ ממנהגי אנשי עירו. כולם נוהגים כך בתוך העיר שבה הוא חי. זה כבר הרבה יותר קרוב אליו. נדרשת עבודה גדולה יותר להיחלץ מהם, אבל אחרי שנחלץ מטבעי המדינה יכול להיחלץ גם מטבעי העיר.

"ואחר שנתפתה (הסכים) גם לזה, חשש (הקב"ה) פן תדבק נפשו בבית אביו". אלו כבר הרגלים הרבה יותר משמעותיים, תכונות שקבלן מבית אביו והן טבועות בו עמוק בנשמתו, ומהן הרבה יותר קשה להיחלץ.

מטבעו, אדם נקשר לבית הוריו. שם גידלו אותו, דאגו לו, עצבו את אישיותו, והוא רגיל לאורח החיים ולמנהגים הקיימים בבית. אמר לו הקב"ה שילך מן הקל אל הכבד: קודם כל ירחיק מעצמו את ההרגלים שבאו מהמדינה, אחר כך את ההרגלים שהגיעו לו מאנשי עיר הולדתו, וכשיעשה כך - בסופו של דבר יצליח לסלק מעצמו גם הרגלים וטבעים שקיבל מבית אביו.

תן תודה

הרב יעקב לוגסי שליט"א

שפת האמונה

מאה תזכורות של ביטחון ושלווה

כוח אדיר וסגולה נפלאה בידינו להינצל מכל צרה ומכת מוות, והם "מאה ברכות" כמבואר (טור אורח חיים סי' מו) 'דוד המלך תיקן להם לישראל אמירת מאה ברכות בכל יום כנגד מאה נפשות שהיו מתים כל יום ולא היו יודעים על מה. עד שחקר דוד והבין ברוח הקודש לסיבת הדבר ותיקן להם מאה ברכות, ומיד נעצרה המגפה.

ונפסק להלכה "חייב אדם לברך בכל יום מאה ברכות" ובעל הלכות גדולות מנה זאת במנין המצוות בכלל תרי"ג מצוות, וסמך לזה "מה ה' אלוך שואל מעמך אל תקרי מה אלא מאה" ה' שואל מעמך. ובכתבי האריז"ל מובא כי המאה ברכות הן כנגד מאה קללות שבפרשת כי תבוא.

ובלבוש פירש: 'דוד ראה ברוח הקודש והבין שלא היו ישראל משבחים ומפארים כראוי את ה' יתברך על כל הטובה שהשפיע עליהם ולכן תיקן להם מאה ברכות ומיד פסקו למות'. אמירת הברכות בכוונה מביאה לשמחה הסבר העניין בהרחבה הוא, כי העדר השמחה בקיום המצוות היא הסיבה להבאת הקללות הנוראות ככתוב "תחת אשר לא עבדת את ה' בשמחה ובטוב לבב" וכתב הרמב"ם (סוף הל' לולב) וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להיפרע! ומה היא סיבת העדר השמחה בקיום המצוות?

מבאר ה"ארחות צדיקים" חוסר ה"ביטחון" והדאגה לעתיד גוזלת שפע מהאדם, ותיקון נפלא לזה מצא דוד המלך ע"ה והיא תקנת מאה ברכות, כי על ידי מאה ברכות משתרשת בלב האדם אמונה חיה בכל מעשה ומעשה במשך היום על כל פרטיו וגווניו שרק ה' נתן לו זאת, ולית ליה מדיליה כלום, ומאה הברכות מעוררות את האדם מאה פעמים ביום כצלצול השעון מדי שעה להזכירו כי הכל בהשגחה פרטית, ולא לנו הדאגה כלל זולת לדבר אחד - לקיים מצוותיו.

ונמצא שהמברך ברכה כראוי מתקשר בקשר של קיימא עם השם יתברך שעוז וחדווה במקומו ואיש כזה שרוי תמיד בשמחה, אפוף בשלווה כגמול עלי אמו וחבוב בחומה של עבודת ה' מתוך שמחה וטוב לבב. תקנה זו שופכת אור ושמחה בעבודת ה' ולא די בזה שעוצרת את המגפה אלא אף הופכת את הקללות לברכות כי במקום תחת אשר "לא עבדת" באה עבודת ה' בשמחה ובטוב לבב.

דרושות תרומות
לקניית תפילין חדשות לחיילים

072-3911999

מתקשרים
וחורמים עכשיו

**תנו להם
כוח
לנצח!**

לכי לך

האומץ להשתחרר מהמוכר ולתת לנשמה לפרוח

בפרשת השבוע, פרשת לך לך, הקדוש ברוך הוא מצווה את אברהם אבינו: "לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלֶדֶתְךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ".

אברהם מתבקש לעזוב את המוכר ולצאת לדרך בלי לדעת בדיוק לאן היא תוביל.

בעיני, יש כאן מסר עצום דווקא לנו, הנשים.

כמה פעמים אנחנו נשארות במקום שלא טוב לנו רק כי התרגלנו? כמה פעמים אנחנו מוותרות על חלום, על רצון, על שינוי, רק מפני שאנחנו מפחדות ממה שיגידו?

וכמה פעמים אנחנו כל כך עסוקות בלהיות אימהות טובות, רעיות מסורות, בנות, חברות ונשות קריירה, עד שאנחנו

שוכחות שגם בתוכנו יש נשמה שזקוקה לצמיחה? ואז מגיעה פרשת לך לך ומזכירה לנו: לפעמים כדי להגיע למקום שאליו נועדת, את צריכה להסכים לעזוב את המקום שבו התרגלת להיות.

ואי אפשר לדבר על הפרשה בלי להזכיר את שרה אמנו. שרה יוצאת עם אברהם למסע של אמונה. היא מתמודדת עם חוסר ודאות, עם המתנה ארוכה לילד ועם ניסיונות לא פשוטים. ובכל זאת, היא ממשיכה ללכת. איזו עוצמה נשית.

כי אישה חזקה היא לא אישה שאין לה פחדים. היא אישה שלמרות הפחדים ממשיכה להאמין.

אחותי היקרה, אולי גם את נמצאת עכשיו במסע. אולי את מחכה לישועה, אולי את מתמודדת עם קושי שאיש אינו רואה, ואולי את פשוט מנסה למצוא מחדש את עצמך בתוך מרוץ החיים.

תזכרי: גם צעדים קטנים הם התקדמות גדולה. את לא צריכה לדעת איך ייראה כל המסלול. את רק צריכה להאמין שמי ששלח אותך לדרך, לא יעזוב אותך באמצע.

החכמה שמאחורי החיוך

הגישה שחוללה מהפך בנפשו של התלמיד

ראש ישיבה הגיע אל הרב צדקה זצ"ל עם תלמיד, ואמר, "כבוד הרב, הבחור הזה קם כל יום, באופן קבוע, בשעה מאוחרת. ולא זו בלבד שהוא מאחר לתפילה ולסדר, הוא גם גורם רפיון בעניין זה אצל שאר הבחורים. דיברנו איתו שוב ושוב, הסברנו לו את החשיבות של הקימה בזמן, אבל שום דבר לא עוזר. הזהרנו אותו, שאם לא יהיה שיפור, הוא לא יוכל להמשיך בישיבה שלנו. אנחנו מבקשים מהרב, שייתן לנו עצה טובה, מה עוד נוכל לעשות?"

הבחור עמד שם, נכלם ועלוב.

הרב צדקה הביט בו בחיוך אוהב, שאל לשמו ואמר, "רבי יונתן, אני מבין למה אתה קם מאוחר. בגיל הזה, זה מאד מובן. גם כשאני הייתי בגיל שלך, היה לי קשה לקום בזמן".

תראו, איזו התייחסות נפלאה. הרב הגדול והידוע מתייחס אליו כחיבה ובאהדה, וגם מפוגג במעט את הבושה הנוראה. הנה, גם לרב זה קרה כשהיה בגילו...

לאחר מכן אמר לו הרב צדקה, "בוא, רבי יונתן, תשב רגע לידי". הבחור התיישב לצידו של הרב, והרב אמר לו, "מהכרת פניך ניכר, שיש לך יראת שמים ומידות טובות. אשרי יולדתך".

ואחרי שהבחור הפנים את המילים הטובות, אמר לו הרב צדקה, "תספר לי, רבי יונתן, באיזו שעה אתה קם בבוקר?"

אמר לו הבחור, "הרב, אני אגיד את האמת. לא נעים לי לספר, אבל אני קם בתשע".

"בתשע", חזר הרב ואמר לאיטו. "תשמע, אני מציע לך לנסות לקום רבע שעה לפני תשע. אם תצליח, זה יהיה נפלא. ואם תצליח לקום ברבע לתשע במשך שבועיים, אולי תנסה אפילו לקום בשמונה וחצי. אני רואה עליך, שיש לך הרבה כוח רצון, ונראה לי שאם תוריד בהדרגה עוד כמה דקות, אתה תצליח לקום בזמן. וכאשר תצליח לעמוד בהחלטה הזאת שלך, תהיה לך הרבה שמחה. אתה תגיע בזמן לתפילה ותוכל להתפלל במתינות ובכוונה. תגיע בזמן לסדר, בלי שייגרם ביטול תורה, ואפילו תצליח לאכול ארוחת בוקר כדי שתוכל להתרכז באופן טוב יותר בלימוד. כל היום שלך ישתנה לטובה".

הבחור יצא מחדרו של הרב עם כוחות מחודשים, מלא רצון טוב ונכונות לשפר. לאחר מספר שבועות הגיע שוב ראש הישיבה אל הרב צדקה, וסיפר לו בשמחה על השינוי הגדול והמבורך שחל אצל הבחור. כפי שצפה הרב, בהדרגה הוא התחיל לקום מוקדם יותר ויותר, עד שנפתרה הבעיה לחלוטין.

ההתנהלות של הרב נראית פשוטה, לכאורה, אבל הרבה חוכמה ומידות טובות עמדו מאחוריה.

המשימה צריכה להיות בהתאם ליכולות ולרצון של הילד. אם ילד עומד מול משימה גדולה מדי, הוא אפילו לא יתחיל להתמודד מולה.

שוב, מדובר בדברים פשוטים, אבל רבים לא נותנים את הדעת עליהם, וההפסד גדול. בהצלחה.

נהיה נזיל וכעת היה צורך להוסיף עוד עובדים ובאה להם הישועה.

אמרה העובדת אשת האברך: "גם אני שהתפללתי, לא העליתי בדעתי ששני פרקי תהילים שלנו ושל אנשים הרחוקים כל כך מתורה ומצוות, יכולים לשנות את הטבע, שכבר למחרת באה הישועה, ושלא רק שלא יהיו קיצוצים אלא שיצטרכו לעבוד יותר ולהוסיף עוד עובדים כדי לספק לחברה את העבודה הנדרשת. ועוד יותר התפעלתי, שגם תהילים שאנשים רחוקים התפללו, של אנשים שלא ראויים כביכול, גם להם השם יתברך שמע את תפילתם".

יתכן שגם בגלל שהעובדת החרדית היתה ללעג בעקבות ההצעה שהציעה להתפלל, והיא לא נבהלה מהתגובות ותפסה יוזמה.

את הסיפור שמענו מידידי מגיד המישרים הגאון הרב גואל אלקריף שליט"א, ששמע אותו מילה במילה מהאברך. הקב"ה גילה לנו את הסוד הזה בפרשת שמות. כתוב "ויאנחו בני ישראל מן העבודה". אומר ה"אור החיים" הקדוש: הם היו שקועים במ"ט שערי טומאה ולא האמינו שהתפילה שלהם יכולה להועיל, הם היו עובדי עבודה זרה. אדם שעובד עבודה זרה, מה יש לו לבוא להקב"ה ולבקש שיושיע אותו? הם צעקו לה' מהעבודה. אומר ה"אור החיים" הקדוש: יש עצה אדירה, כתוב "מן המיצר קראתי יה ענני במרחב יה". כשאדם נמצא בצרה והוא צועק ומתפלל מעומק הלב לריבונו של עולם, אז "ענני במרחב יה" - צריך לדעת שבאותו רגע שהוא צועק, יכולה לבוא לו הישועה.

לכולנו קשה, אבל לפני שתעשו את כל הצעדים לפטר אנשים ולקצץ להם בשעות העבודה ובמשכורות, בואו נתפלל, נגיד שני פרקי תהילים להצלחת המפעל".

קמו כמה מהעובדים ואמרו: "איזה הצעת ייעול זו? אנחנו צריכים משקיעים, צריכים כסף, נראה לך שעכשיו יעזרו

סיפר אברך שהבת שלו עובדת בחברת הייטק שנמצאת ליד קניון איילון. החברה שלהם היא מסוג החברות שיכולות להרוויח מיליונים, אבל כמו שהם יכולים להרוויח מיליונים הם גם יכולים להפסיד מיליונים.

בחברה יש ארבע מאות עובדים מאוד מוכשרים, שמקבלים משכורת יפה

שני פרקי תהילים?"

היא אמרה: "היחיד שיכול לעזור זה הקב"ה".

המנכ"לית, כאמור, היתה אישה ממוצא מרוקאי עם רקע, שיידעה מה זו תפילה. היא אמרה: "בואו נעשה מאמץ אחרון לפני כן".

החליטו כולם להגיד פרקי תהילים. הם קראו את פרקי התהילים.

למחרת היתה איזו חברה שהתעניינה בפרויקט בכמה מיליונים, והם הציעו להם הצעת מחיר אבל לא הבשיל לכדי עסקה, וכעת החברה הנ"ל רצתה לשכור את שירותיהם וביקשו מהם לסגור חוזה עבודה. הם נתנו להם 4 מיליון שקלים מקדמה על חשבון העבודה. כל המפעל

מאוד.

המנכ"לית של החברה היא ממשפחה מרוקאית מסורתית. היה לה קצת רקע, היא כינסה את כל העובדים ואמרה שקמו להם הרבה מתחרים והחברה לא מצליחה להשיג עוד פרויקטים, ולכן יצטרכו לבצע פיטורים ולקצץ במספר העובדים. יקצצו לעובדים בשעות העבודה ויורידו להם במשכורת.

כמעט כל העובדים של החברה היו חילונים, לא שומרים תורה ומצוות, והבת של האברך שסיפר את הסיפור נשואה לאברך. המנכ"לית אמרה שאם למישהו יש הצעת ייעול, היא תשמח לשמוע.

אשת האברך קמה ואמרה: "נכון,

למה להוציא עיניים?

קשיים במרנסה? בבריאות? בשלום בית?
עין הרע יכולה לפגוע בכל תחומי החיים רח"ל

הצטרפו לתיקון המיוחד הכולל:

פדיון נפש והסרת עין הרע על ידי עופרת

שייערך על ידי המקובל הצדיק
הרב **יוסף בן שמואל** שליט"א

וקבלו גם אתם ניקוי אנרגטי ע"פ היהדות

למסירת שמות:
072-3911999

סוכ'י תורת פיך

הגאון מווילנא, רבנו אליהו, היה ידוע בהתמדתו העצומה וביגיעתו הבלתי נתפסת בתורה. הוא למד יומם ולילה בעליית גג צנועה, כשתריסי החלונות מוגפים ואור הנר דולק, כדי ששום דבר מן העולם שבחוץ לא יסיח את דעתו מעומק העיון. בלילות חורף קפואים, כשהעיפות אימה להכריעו, נהג להניח את רגליו בקערת מים צוננים תחת שולחן הלימוד כדי להישאר ער ומרוכז בסוגיה שלפניו.

באחד הימים נתקל הגאון בקושי עמוק ומורכב במיוחד בדברי הגמרא. שעות על גבי שעות הפך בכל מקור אפשרי, אך הפירוש הברור סירב להתיישב על ליבו. הדבר גרם לו צער כה עז, עד שבמשך ימים שלמים כמעט שלא בא אוכל לפיו וכולו היה שקוע בתפילה, בצום ובמחשבה מאומצת על יישוב הדברים.

ביום השלישי, לאחר יגיעה מפרכת שאין לתאר, נפתחו לפתע שערי ההבנה. סברא בהירה ופשוטה יישבה באחת את כל הקושיות, והעניין כולו הואר באור בהיר.

פניו של הגאון זהרו באושר עצום. הוא פנה לתלמידו ואמר בהתרגשות: "אין תענוג בעולם המשתווה לשמחתו של אדם שזוכה להבין את אמת התורה לאחר עמל ויגיעה אמיתיים."

מצאו 10 הבדלים

הגזירה שהופרה

פרק ט"ו

תקציר הפרק הקודם:

יאן קונה את אימונו של הכומר וזה מחליט לקחתו כעגלון עד לארמון המלך.

שבת וינופש

— במלון ניר עציון —

פרשת וידא | כ' חשוון | 31.10

השתתפות: הרב מרדכי לוי שליט"א | הפייטן יחיאל צפדיה | משמח הלבבות הרב שמעון פרץ שליט"א

לפרטים: 072-3912999